

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 9Co/211/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2316222322
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bibiána Ťažiarová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2316222322.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Bibiána Ťažiarová a sudcov: JUDr. Martin Holič a Mgr. Renáta Gavalcová, v právnej veci žalobcu: OTP Banka Slovensko, a.s., IČO: 31 318 916, so sídlom Bratislava, Štúrova 5, zastúpeného splnomocnencom: Roman Kvasnica a partneri, s.r.o., IČO: 36 866 598, so sídlom Piešťany, Sad A. Kmeťa 24, proti žalovanej: F. G., nar. XX.X.XXXX, bytom M., H. XXX/XX, o zaplatenie 726,64 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Galanta č. k. 35Csp/297/2016-200 zo dňa 29. apríla 2019 - II. výrok, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom II. výroku, ako aj v závislom III. výroku p o t v r d z u j e .

II. Žalovanej n e p r i z n á v a voči žalobcovi nárok na náhradu trov tohto odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom (druhý v poradí) súd prvej inštancie I. výrokom konanie v časti sumy 270,- Eur zastavil, II. výrokom vo zvyšnej časti žalobu zamietol, III. výrokom žalovanej náhradu trov konania prvej inštancie a odvolacieho konania nepriznal.

2. Rozhodnutie odôvodnil právne aplikáciou ust. § 497, § 708 ods. 1, 2, § 710 Obchodného zákonníka, § 37 ods. 1, § 52 ods. 1, 2, 3, 4 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej aj „zákon o spotrebiteľských úveroch“), s poukazom aj na procesné ust. § 150 ods. 1, 2, § 191, § 255 ods. 1, § 256 ods. 1, § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku.

3. Súd prvej inštancie vychádzal zo skutkových zistení, že dňa 7.7.2011 uzavreli strany zmluvu o READY KONTE č. 12732022/5200, predmetom ktorej bolo zriadenie a vedenie READY konta v zmysle zákona č. 513/1991 Zb. v znení neskorších predpisov v súlade s ďalšími platnými právnymi predpismi SR a so Všeobecnými obchodnými podmienkami vedenia konta a termínovaného vkladu v EUR a vedenia bežného účtu a termínovaného vkladu v cudzej mene fyzickým osobám občanom v OTP Banka Slovensko, a.s. Dňa 2.12.2011 uzavreli strany Zmluvu o poskytnutí povoleného debetného zostatku k READY kontu č. 12732022, na základe ktorej sa banka zaviazala umožniť majiteľovi konta čerpanie spotrebiteľského úveru formou povoleného prečerpania na konte. Čerpanie peňažných prostriedkov na konte banka umožnila majiteľovi konta až do výšky povoleného debetného zostatku za podmienok stanovených zmluvou a Všeobecnými obchodnými podmienkami vedenia konta a termínovaného vkladu v EUR a bežného účtu a termínovaného vkladu v cudzej mene fyzickým osobám občanom v OTP Banka Slovensko, a.s. Limit debetného zostatku ku dňu účinnosti zmluvy bol stanovený na 1.500,- Eur. Žalovaná ako majiteľ konta vzala na vedomie, že platby a vklady vykonávané v prospech jej konta budú použité na úhradu čerpaného debetného zostatku, ak tento postup nie je v rozpore so všeobecne záväzným právnym predpisom. Majiteľ konta je povinný zabezpečiť

realizovanie kreditných obrátov na konte vo výške min. 50 % z limitu povoleného debetného zostatku podľa bodu 4. zmluvy, a to v každom kalendárnom mesiaci platnosti tejto zmluvy. Poslednou upomienkou z 28.2.2014 žalobca, nakoľko nedošlo k zaplateniu nepovoleného prečerpania, požiadal žalovanú o bezodkladné uhradenie dlhu, ktorý k 28.2.2014 bol vo výške 787,70 Eur. Listom z 16.4.2014 žalobca oznámil žalovanej, že vypovedá zmluvu o OTP konte a požiadal ju, aby debetný zostatok konta vo výške 777,95 Eur uhradila. Výpoveď bola žalovanej doručená 23.4.2014. Podľa potvrdenia o výške pohľadávky, pohľadávka žalovanej k 28.10.2016 predstavovala sumu 816,64 Eur. Podľa bodu 5. zmluvy banka je oprávnená zrušiť povolený debetný zostatok - zastaviť čerpanie peňažných prostriedkov na ťarchu limitu povoleného debetného zostatku v prípade ak: a) mesačne realizované kreditné obraty na konte poklesnú pod 200,- Eur alebo b) ak výška skutočne čerpaného debetného zostatku presiahne limit povoleného debetného zostatku na tomto Konte po dobu dlhšiu ako 14 dní. Banka následne písomne oznámi majiteľovi Konta zrušenie povoleného debetného zostatku, pričom v tomto písomnom oznámení uvedie deň, ku ktorému bol povolený debetný zostatok zrušený. V bode 7. zmluvy sa žalovaná zaviazala platiť banke úroky z čerpaného debetného zostatku štvrťročne pri pohyblivej úrokovej sadzbe, ktorá bola v čase uzavretia zmluvy 15,50% ročne. Podľa bodu 10. zmluvy Zmluva zaniká aj dňom zrušenia povoleného debetného zostatku bankou podľa bodu 5. tejto zmluvy. Po zániku zmluvy je majiteľ konta povinný zaplatiť banke čerpaný debetný zostatok (vrátane príslušenstva) do 5 dní odo dňa zániku zmluvy (konečná splatnosť úveru). Banka má právo na úroky vo výške dohodnutej v tejto zmluve podľa bodu 7. tejto zmluvy a úroky z omeškania vo výške stanovenej v bode 8. zmluvy z celého vyčerpaného debetného zostatku aj za obdobie od zániku zmluvy do dňa úplného splatenia vyčerpaného debetného zostatku (vrátane príslušenstva). Podľa predloženého výpisu z účtu č. 12732022/5200 boli zo strany žalovanej v období od 23.8.2011 do 11.12.2012 realizované vklady na účet v celkovej výške 8.778,87 Eur. Žalovaná vykonala výbery z účtu (platba kartou, výber z bankomatu, výber hotovosti) v celkovej výške 9.086,66 Eur. Na ťarchu účtu boli zúčtované úroky vo výške 404,20 Eur (z výpisu nie je zrejmé pri akej úrokovej sadzbe a z akých súm) a poplatky v celkovej výške 104,65 Eur (z toho 27 x poplatok PK ATM po 1,- Eur, servisné poplatky v celkovej výške 56,85 Eur, poplatok za upomienku z 19.2.2012 vo výške 1,40 Eur, poplatok za upomienku z 8.8.2012 vo výške 1,40 Eur, poplatok za upomienku z 10.10.2012 vo výške 5,- Eur, poplatok za neprevzatie PK z 28.1.2014 vo výške 7,- Eur, náhrada nákladov banky - blokácia v exekúcii z 8.1.2015 vo výške 7,- Eur).

4. Okresný súd právne uzavrel, že zmluva, ktorej predmetom bola dohoda o povolenom prečerpaní má povahu spotrebiteľskej zmluvy, na ktorú okrem ustanovení Občianskeho zákonníka, je potrebné použiť i právnu úpravu uvedenú v zákone o spotrebiteľských úveroch. Zistil, že oprávnenie banky zrušiť povolený debetný zostatok vyplýva z vyššie citovaného bodu 5. zmluvy, a to pri existencii aspoň jedného z dvoch dôvodov vymedzených v zmluve. Zároveň z tohto bodu vyplýva povinnosť banky oznámiť klientovi zrušenie povoleného debetného zostatku, a to písomne s uvedením dňa, ku ktorému bol povolený zostatok zrušený. Poukázal na bod 10. zmluvy Zmluva zaniká dňom zrušenia povoleného debetného zostatku bankou podľa bodu 5. tejto zmluvy. Po zániku zmluvy je majiteľ konta povinný zaplatiť banke čerpaný debetný zostatok (vrátane príslušenstva) do 5 dní odo dňa zániku zmluvy (konečná splatnosť úveru). Žalobca v žalobe a ani následne v priebehu konania nekonkretizoval dôvod porušenia zmluvy žalovanou v zmysle bodu 5. zmluvy, pre ktorý malo dôjsť k zrušeniu povoleného debetného zostatku a nepreukázal a ani netvrdil, že by v súlade so zmluvou písomne oznámil žalovanej zrušenie povoleného debetného zostatku a deň, kedy k zrušeniu došlo. Opakovane uvádza, že jeho úverová pohľadávka zo zmluvy o povolenom debetnom zostatku sa stala splatnou 16.10.2012, jej výšku v čase splatnosti, ako i to, z čoho pozostávala však z tvrdení žalobcu ani z predložených listinných dôkazov nemožno vyvodit'. Žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, že by vyhlásenie splatnosti pohľadávky oznámil žalovanej. Keďže žalobca nárok zo zmluvy o povolenom prečerpaní ku dňu splatnosti nevyčíslil a nešpecifikoval jeho zložky (podľa zmluvy mala žalovaná platiť z čerpaného debetného zostatku úroky), tento nárok je nepreskúmateľný. V súvislosti s tvrdeným zosplatením úveru by ohľadne tejto časti nároku zároveň začala dňom 17.10.2012 plynúť aj premlčacia lehota. Nakoľko však žalobca v tejto časti neuniesol ani bremeno tvrdenia ani bremeno dôkazu, vyhodnotenie námietky premlčania vznesenej žalovanou je pre nedostatok špecifikácie pohľadávky žalobcom nemožné. Žalobca ďalej tvrdil, že listom zo dňa 16.4.2014 vypovedal zmluvu o OTP Konte voči žalovanej a vyzval ju na vyrovnanie debetného zostatku vo výške 777,95 Eur. Výpoveď zo zmluvy je právny úkon na ktorý sa vzťahujú ustanovenia Občianskeho zákonníka o právnych úkonoch, vrátane § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Po preskúmaní predloženej výpovede okresný súd dospel k záveru, že táto je ako právny úkon neurčitá, keďže v nej nie je jednoznačne označená zmluva, ktorej sa výpoveď týka. Vo výpovedi sa uvádza, že žalobca vypovedá Zmluvu o OTP Konte č. účtu/konta/vkladu: v mene:

EUR, bez ďalšej bližšej špecifikácie. Skutočnosť, že by sa výpoveď týkala Zmluvy o Ready konte č. 12732022/5200, nemožno z tejto výpovede určitým spôsobom vyvodiť. Podľa názoru okresného súdu je predmetná výpoveď pre jej neurčitosť absolútne neplatným právnym úkonom. Nemal preukázané, že by žalobca platne vypovedal zmluvu o Ready konte zo 7.7.2011, v dôsledku čoho je požadovanie nárokov uplatnených v súvislosti so zmluvou o bežnom účte predčasné. V predložennom výpise z účtu, ktorý žalobca zaslal spolu s vyjadrením z 29.3.2019, sú evidované vklady a výbery žalovanej. Na ťarchu účtu sú pripisované úroky, pri ktorých však nie je možné zistiť pri akej sadzbe a z akých súm boli vyčísľované. Na ťarchu účtu sú pripisované poplatky (poplatok PK ATM, servisné poplatky, poplatky za upomienku, poplatok za neprevzatie PK, náhrada nákladov banky - blokácia v exekúcii), ktorých dojednanie a výška však nevyplýva z predložených listinných dôkazov. Žalobca napríklad účtoval žalovanej 27 x poplatok za výber ATM (buď OTP banky alebo inej banky na Slovensku) po 1,- Eur, pričom podľa Informácie - prílohy k Zmluve o Ready konte (na čl. 3 spisu) za výber z bankomatu príslušnej banky bola dojednaná odplata 0,- Eur, za výber z inej banky ZBK 0,33 Eur. Dojednanie servisných poplatkov, poplatku za neprevzatie PK, náhrady nákladov banky - blokácia v exekúcii žalobca nedoložil. Nárok žalobcovi napokon nebolo možné priznať ani z dôvodu, že tento ho jednoznačne nešpecifikoval. Žalobca, vychádzajúc z výpisu z účtu, vyčíslil nárok ako rozdiel medzi celkovými vkladmi žalovanej na jednej strane a výbermi, poplatkami a úrokmi na druhej strane. Z výsledného rozdielu však nie je zrejmé, na ktoré zložky žalobca úhrady žalovanej započítal a z čoho teda výsledná dlžná suma 816,64 Eur (pred späťvzatím) pozostáva. V konaní nebolo preukázané, pre porušenie akej povinnosti žalovanej žalobca zrušil zmluvu o poskytnutí povoleného debetného zostatku, že žalovanej zrušenie, a tým zosplatnenie úveru z povoleného prečerpania, oznámil, ani to, aká bola výška pohľadávky z povoleného prečerpania ku dňu tvrdenej splatnosti k 16.10.2012, z čoho pozostávala. V konaní nebolo preukázané, že by žalobca platne vypovedal zmluvu o Ready konte zo 7.7.2011. Nároky uplatňované v tomto konaní vznikli v súvislosti s uvedenými dvomi právnymi titulmi (Zmluva o Ready konte a Zmluva o povolenom debetnom zostatku), nakoľko ich však žalobca nekonkretizuje (v akom rozsahu ide o zosplatnené nároky zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v akom rozsahu o poplatky či úroky), tieto sú nepreskúmateľné.

5. Vzhľadom na čiastočné späťvzatie žaloby žalobcom a súhlas žalovanej so zastavením konania, okresný súd konanie v časti sumy 270,- Eur zastavil v zmysle § 144 a nasl. Civilného sporového poriadku. Žalobca síce uvádzal, že žiada konanie zastaviť v časti 360,- Eur v súvislosti s úhradami žalovanej, z obsahu jeho podania však vyplýva, že do tejto čiastky zahrnul aj časť nároku vo výške 90,- Eur, o ktorom na základe späťvzatia už rozhodol odvolací súd v uznesení z 23.1.2018. Vo zvyšnej časti, ktorá bola predmetom konania po (prvom) rozhodnutí odvolacieho súdu (o zaplatenie 456,64 Eur, úroku z omeškania vo výške 5,15 % ročne zo sumy 816,64 Eur od 1.7.2014 do 14.6.2017, zo sumy 786,64 Eur od 15.6.2017 do 12.7.2017, zo sumy 756,64 Eur od 13.7.2017 do 11.8.2017, zo sumy 726,64 Eur od 12.8.2017 do zaplatenia), okresný súd žalobu zamietol.

6. Žalobca bol v konaní úspešný v časti, v ktorej bolo konania zastavené, keďže zastavenie konania zavinila žalovaná čiastočným plnením v priebehu konania, na základe ktorého žalobca vzal žalobu späť v celkovej sume 360,- Eur (44 %) a žalovaná v časti, v ktorej bola žaloba zamietnutá (56 %). O trovách konania prvoinštančný súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého žalovanej ako v prevažnej miere úspešnej strane vzniklo právo na náhradu trov konania (tak prvej inštancie ako i odvolacieho) v rozsahu 12 %. Nakoľko jej však doposiaľ žiadne trovy nevznikli, náhradu jej nepriznal.

7. Žalobca podal odvolanie výlučne proti II. výroku, ktorým navrhol rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zmeniť a uložiť žalovanej zaplatiť žalobcovi sumu 456,64 Eur (s príslušenstvom) a nahradiť trovy prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 100 %, alternatívne zrušiť a vrátiť na ďalšie konania a nové rozhodnutie, s poukazom na § 365 ods. 1 písm. f), h) Civilného sporového poriadku. Argumentoval tým, že v prípade, ak považoval okresný súd za dôvodné pre posúdenie nároku, z akého dôvodu žalobca zrušil žalovanej zmluvu o poskytnutí povoleného debetného zostatku (v odseku 31) mohol žalobcu vyzvať na preukázanie uvedeného. Nárok je preskúmateľný, keď zaslal prepočet pohľadávky doplnením žaloby zo dňa 29.3.2019 s presným prehľadom sumy celkových vkladov, výberov, poplatkov a úrokov. Suma bola vypočítaná k 4.9.2012, pretože po zrušení povoleného debetu žalovaná ešte vykonala výbery dňa 16.10.2012, 16.11.2012, 11.12.2012. Listom zo dňa 16.4.2014 zaslal žalovanej výpoveď, ktorá je platná, zo Zmluvy o READY konte zo dňa 7.7.2011.

8. Žalovaná odvolanie nepodala, k odvolaniu žalobcu sa vyjadrila tak, že žalobca jednoznačne neidentifikoval svoju pohľadávku, opätovne vzniesla námietku premlčania.

9. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP účinného od 1.7.2016), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - zároveň stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie v čase jeho podania pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. f/, h/ CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na verejnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP), a dospel k záveru, že odvolaniu žalobkyne nie je možné priznať úspech, rozhodnutie súdu prvej inštancie je v napadnutom rozsahu vecne správne, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie v zmysle § 387 ods. 1 a 2 CSP.

10. Predmetom konania na súde prvej inštancie bola pôvodne žaloba žalobcu na zaplatenie sumy 816,64 Eur, úroku z omeškania 5,15 % ročne zo sumy 816,64 Eur od 1.7.2014 do zaplatenia.

11. Odvolací súd uznesením č. k. 9Co/267/2017-114 zo dňa 23.1.2018 I. výrokom pripustil späťvzatie žaloby v časti o zaplatenie sumy 90,- Eur, úroku z omeškania 5,15 % ročne zo sumy 30,- Eur od 15.6.2017 do 12.7.2017, zo sumy 60,- Eur do 13.7.2017 do 11.8.2017, zo sumy 90,- Eur od 12.8.2017 do zaplatenia, II. výrokom rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti o zaplatenie sumy 726,64 Eur, úroku z omeškania vo výške 5,15 % ročne zo sumy 816,64 Eur od 1.7.2014 do 14.6.2017, zo sumy 786,64 Eur od 15.6.2017 do 12.7.2017, zo sumy 756,64 Eur od 13.7.2017 do 11.8.2017, zo sumy 726,64 Eur od 12.8.2017 do zaplatenia, spolu so závislým výrokom o náhrade trov konania zrušil a vec vrátil v zrušenom rozsahu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (na odvolanie žalobcu proti rozsudku súdu prvej inštancie č. k. 35Csp/297/2016-73 zo dňa 28.6.2017 /prvým v poradí/, ktorým žalobu zamietol), pričom uložil súdu prvej inštancie postupovať podľa vysloveného právneho názoru odvolacieho súdu v zmysle odseku 15 a 25, pre prípad skutočnej relevantnosti dôvodu zamietnutia žaloby z dôvodu neunesenia dôkazného bremena aplikovať príslušné zákonné ustanovenie, prípadne ak žalobca unesie dôkazné bremeno, postupovať aj podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a posúdiť či žalobou uplatnený nárok je premlčaný, za tým účelom doplniť dokazovanie, pričom rozhodnutie odôvodní súladne s § 220 CSP.

12. Výrok I. napadnutého rozsudku (zastavenie konania v sume 270,- Eur) nebol napadnutý odvolaním strán, preto nadobudol právoplatnosť.

13. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu vymedzeným rozsahom a dôvodmi odvolania žalobcu bolo posúdiť, či súd prvej inštancie rozhodol vo veci správne, ak žalobu po zohľadnení čiastočného späťvzatia a to ohľadne sumy 456,64 Eur, úroku z omeškania vo výške 5,15 % ročne zo sumy 816,64 Eur od 1.7.2014 do 14.6.2017, zo sumy 786,64 Eur od 15.6.2017 do 12.7.2017, zo sumy 756,64 Eur od 13.7.2017 do 11.8.2017, zo sumy 726,64 Eur od 12.8.2017 do zaplatenia, 726,64 Eur, úroku z omeškania 5,15 % ročne zo sumy 816,64 Eur od 1.7.2014 do 14.6.2017, zo sumy 786,64 Eur od 15.6.2017 do 12.7.2017, zo sumy 756,64 Eur od 13.7.2017 do 11.8.2017, zo sumy 726,64 Eur od 12.8.2017 do zaplatenia zamietol a to z dôvodu neunesenia dôkazného bremena.

14. Pretože odvolací súd preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobcom tvrdeného nároku, ktorý vo náležitom rozsahu vykonal dokazovanie potrebné na posúdenie uplatneného nároku, výsledky dokazovania jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach dôkladne a správne vyhodnotil, a pretože v podstatnom zdieľa i jeho právny záver vo veci, pričom sa stotožňuje s odôvodnením rozhodnutia v napadnutom rozsahu, s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP odvolací súd konštatuje správnosť jeho dôvodov a odkazuje na dostatočné, správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia preskúmaného rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od skutkových alebo

právných záverov súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu odchyliť a nemôže, preto dať za pravdu odvolateľovi. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia dopĺňa iba nasledovné:

15. Súd prvej inštancie správne posúdil nárok žalobcu podľa ustanovení § 708 ods. 1, § 709 ods. 1, § 710, § 497 Obchodného zákonníka, keďže zmluva o READY KONTE je podľa obsahu zmluvou o zriadení a vedení bežného účtu. Uzavretie zmluvy o bežnom účte je možné podľa § 708 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka tak, že zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť do určitej doby na určité meno bežný účet pre jeho majiteľa. Na uzavretie zmluvy sa vyžaduje písomná forma. Banka je povinná prijímať na bežný účet v mene, na ktorý znie, peňažné vklady alebo platby uskutočnené v prospech majiteľa účtu a z peňažných prostriedkov na bežnom účte podľa výstavného príkazu majiteľa účtu alebo pri splnení podmienok v zmluve vyplatiť mu požadovanú sumu alebo uskutočniť v jeho mene platby ním určeným osobám. Banka je ďalej povinná prijímať platby na bežný účet, vykonávať platby z bežného účtu a vykonávať zúčtovania alebo uskutočniť platby v súlade so zmluvou o bežnom účte a v lehotách a za ďalších zákonom ustanovených podmienok pre poskytovanie platobných služieb. Pokiaľ to umožní dohoda s bankou, je možné účet používať ako debetný účet, t. j. v prípade vyčerpania peňažných prostriedkov má majiteľ účtu možnosť čerpať peňažné prostriedky banky tak, ako by si vzal úver bez potreby uzatvárať samostatnú zmluvu o úvere (§ 497 Obchodného zákonníka). Súd prvej inštancie súčasne konštatoval, že v danom prípade zmluva o poskytnutí povoleného debetného zostatku sa spravuje zmluvou o úvere (§ 710 Obchodného zákonníka), ktorá je zmluvou spotrebiteľskou aj s poukazom na § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a spravuje sa aj ustanoveniami zákona o spotrebiteľských úveroch. Uzavretú zmluvu o poskytnutí povoleného debetného zostatku považuje aj odvolací súd za zmluvu spotrebiteľskú tak, ako to uzavrel správne aj súd prvej inštancie a nespochybnil ani žalobca, keďže táto spĺňa definičné znaky označujúce jej subjekty, teda spotrebiteľa (ako osobu, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti) a dodávateľa (ktorý je osobou, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti). Žalobca ako právnická osoba poskytol v rámci svojho podnikania služby v zmysle uvedenej zmluvy žalovanej, ktorá nekonala v rámci predmetu svojho povolania alebo podnikania.

16. Z obsahu spisu vyplýva, že dňa 7.7.2011 uzavreli strany zmluvu o READY KONTE č. 12732022/5200, predmetom ktorej bolo zriadenie a vedenie READY konta v zmysle zákona č. 513/1991 Zb. v znení neskorších predpisov v súlade s ďalšími platnými právnymi predpismi SR a so Všeobecnými obchodnými podmienkami vedenia konta a terminovaného vkladu v EUR a vedenia bežného účtu a terminovaného vkladu v cudzej mene fyzickým osobám občanom v OTP Banka Slovensko, a.s. Dňa 2.12.2011 uzavreli strany Zmluvu o poskytnutí povoleného debetného zostatku k READY kontu č. 12732022, na základe ktorej sa banka zaviazala umožniť majiteľovi konta čerpanie spotrebiteľského úveru formou povoleného prečerpania na konte vo výške limitu debetného zostatku ku dňu účinnosti zmluvy vo výške 1.500,- Eur. Žalovaná ako majiteľ konta vzala na vedomie, že platby a vklady vykonávané v prospech jej konta budú použité na úhradu čerpaného debetného zostatku, ak tento postup nie je v rozpore so všeobecne záväzným právnym predpisom. V bode 7. zmluvy sa žalovaná zaviazala platiť banke úroky z čerpaného debetného zostatku štvrťročne pri pohyblivej úrokovej sadzbe, ktorá bola v čase uzavretia zmluvy 15,50% ročne. Poslednou upomienkou z 28.2.2014 žalobca, nakoľko nedošlo k zaplateniu nepovoleného prečerpania, požiadal žalovanú o bezodkladné uhradenie dlhu, ktorý k 28.2.2014 bol vo výške 787,70 Eur. Listom z 16.4.2014 žalobca oznámil žalovanej, že vypovedá zmluvu o OTP konte a požiadal ju, aby debetný zostatok konta vo výške 777,95 Eur uhradila (doručená žalovanej dňa 23.4.2014). Podľa potvrdenia o výške pohľadávky, pohľadávka žalovanej k 28.10.2016 predstavovala sumu 816,64 Eur. Žalobca predložil už okrem vyššie uvedeným zmlúv Prílohu k Zmluve o READY Konte č. 12732022 uzatvorenej dňa 7.7.2011, Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere vo forme povoleného prečerpania na bežnom účte zo dňa 2.12.2011, Všeobecné obchodné podmienky vedenia konta a terminovaného vkladu v Eur a bežného účtu a terminovaného vkladu v cudzej mene fyzickým osobám občanom v OTP Banka Slovensko, a.s. účinné od 1.11.2010 (vrátane prílohy). Podľa predloženého výpisu z účtu č. 12732022/5200 boli zo strany žalovanej v období od 23.8.2011 do 11.12.2012 realizované kreditné operácie spolu 8.868,87 Eur, debetné operácie spolu 9.595,51 Eur (konečný stav - 726,64 Eur). K špecifikácii pôvodne žalovanej istiny (816,64 Eur) žalobca predložil (podanie zo dňa 29.3.2019 na čl. 154) spôsob vyčíslenia tak že, od celkových vkladov 8.778,87 Eur, odpočítal celkové výbery 9.112,66 Eur, sumu poplatkov 78,65 Eur a sumu úrokov 404,20 Eur. Zároveň predložil tabuľku jednotlivých vkladov a výberov z účtu žalovanej, v ktorej zohľadnil vklady vo výške 8.778,87 Eur, výbery 9.112,66 Eur (zahŕňa aj sumu 26,- Eur, ktorá predstavuje 26 x poplatok 1,- Euro

poplatok za výber ATM), poplatky 78,65 Eur (servisné poplatky 0,10 Eur, 0,80 Eur, 0,50 Eur, 0,60 Eur, 1,40 Eur, 1,60 Eur, 7,25 Eur, 13,80 Eur, 2,30 Eur /2x/, 17,25 Eur, 5,75 Eur, 2,30 Eur, 1,15 Eur /2x/, upomienky 1,40 Eur a 5,- Eur, neprevzatie PK 7,- Eur, blokácia v exekúcii 7,- Eur) a úroky 404,20 Eur.

17. V konaní sa žalobca pôvodne domáhal zaplata sumy 816,64 Eur, pričom aj odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie v odseku 30 odôvodnenia napadnutého rozsudku, že žalobca svoj nárok nešpecifikoval jednoznačne vychádzajúc z výpisu z účtu, keď tento vyčíslil ako rozdiel medzi celkovými vkladmi žalovanej na jednej strane a výbermi, poplatkami a úrokmi na strane druhej. Keď ani z vyčísleného rozdielu 816,64 Eur nie je zrejmé, na ktoré položky žalobca úhrady žalovanej započítal a z akých konkrétnych položiek pôvodný žalovaný nárok žalobcu pozostáva. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že v priebehu konania žalobca zobral postupne žalobu späť najskôr v sume 90,- Eur (uznesenie Krajského súdu v Trnave č. k. 9Co/267/2017-144 zo dňa 23.1.2018) a následne v sume 270,- Eur (I. výrok napadnutého rozsudku). Teda celkom bolo konanie zastavené v sume 360,- Eur z pôvodne žalovanej sumy, pričom žalobca neuviedol na aké konkrétne čiastkové pôvodne žalované nároky zohľadnil sumu 360,- Eur.

18. Podľa § 149 CSP <., prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

19. Podľa § 150 ods. 1 CSP <., strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

20. Navrhovanie dôkazov v civilnom sporovom konaní má priamu spojitosť s povinnosťou tvrdenia (§ 132 ods. 1, § 150 ods. 1 CSP <.). Povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť môže strana plniť od začiatku konania, v žalobe, vo vyjadrení k nej, mimo týchto procesných úkonov, v rámci prípravy pojednávania, pri odročovaní pojednávania. Povinnosť označiť dôkazy sa vzťahuje na všetky tvrdenia, ktoré sa uviedli v žalobe. Poslednou procesnou možnosťou splnenia dôkaznej povinnosti je okamih vyhlásenia uznesenia o skončení dokazovania (§ 154 CSP <.). Cieľom povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti je unesenie dôkazného bremena v rozsahu, v ktorom dôkazné bremeno spočíva na strane konania, bez ohľadu na jej procesné postavenie. Nesplnenie dôkaznej povinnosti prináša so sebou také rozhodnutie súdu, ktoré vychádza zo skutkového základu zisteného z dôkazov navrhnutých stranou v opačnom procesnom postavení než je ten, kto nesplnil alebo nedostatočne splnil svoju dôkaznú povinnosť.

21. Rozdelenie bremena tvrdenia a dôkazného bremena medzi strany v spore závisí na tom, ako vymedzuje právna norma ich práva a povinnosti. Obvykle platí, že skutočnosti navodzujúce žalované právo musí tvrdiť žalobca, zatiaľ čo okolnosti toto právo vylučujúce sú záležitosťou žalovaného. Bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno vystihuje aktuálnu skutkovú a dôkaznú situáciu konania. V priebehu sporu sa môže meniť, teda môže dochádzať k jeho prerozdeleniu.

22. Skutočnosti a dôkazy, ktoré strana neuplatnila v konaní pred súdom prvej inštancie nemožno v zásade pred odvolacím súdom uplatniť (výnimky formuluje ustanovenie § 366 CSP <.). V civilnom procese sa uplatňuje tzv. neúplný apelačný systém, kedy súd je viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania a strana môže v odvolacom konaní vzniesť námietky proti postupu prvoinštančného súdu len v prípade, ak dané námietky boli už predmetom posudzovania zo strany tohto súdu. Súd druhej inštancie vystupuje len ako opravný súd, jeho úlohou nie je vykonávať nové dôkazy, či zaoberať sa novými skutočnosťami, ktoré v prvostupňovom konaní neboli produkované.

23. Právo strany sporu, aby vec bola prejednaná verejne a v jej prítomnosti s možnosťou vyjadriť sa k vykonávaným dôkazom, zaručené článkom 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, znamená, že súd je povinný strane poskytnúť priestor na uplatnenie tohto práva. Uvedená požiadavka je vyjadrená aj v ustanovení § 160 ods. 1 CSP <., podľa ktorého súd poskytuje stranám poučenia o ich procesných právach a povinnostiach v rozsahu ustanovenom týmto zákonom. Osobitné prípady poučovacích povinností formuluje Civilný sporový poriadok v jednotlivých ustanoveniach s cieľom dosiahnuť špeciálny prístup v kontexte konkrétnej procesnej situácie. Je vždy na strane sporu, či náležite využije možnosti, ktoré sa jej v súdnom konaní ponúkajú. V tejto súvislosti sa žiada zdôrazniť, že práve žalobca nesie zodpovednosť za to, že prezentuje súdu konzistentné skutkové tvrdenia podporené

dôkazmi. Pokiaľ túto povinnosť nespĺní, prejaví sa to v rozhodnutí vo veci samej. Nedostatky v procesnej aktivite strany nemôže súd v sporovom konaní riešiť prostredníctvom inštitútu špeciálneho procesného poučenia podľa § 129 ods. 1 CSP <., pretože daná regulácia upravuje len dôsledky nedostatkov vo formálnych náležitostiach žaloby, nie jej materiálnu podstatu. Inak povedané, prvoinštančný súd nemohol pri existujúcich vecných nedostatkoch návrhu a pri nespĺnení dôkaznej povinnosti, uvedené riešiť procesným poučením. Pokiaľ by súd poskytol takúto nenáležitú pomoc jednej procesnej strane, potom by fakticky mohol neprímerane odoprieť spravodlivý proces strane vystupujúcej v opačnom procesnom postavení, čo je neprípustné.

24. Odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že zákon stranám ukladá povinnosť objasniť všetky potrebné skutočnosti a označiť k nim potrebné dôkazné prostriedky (ide o povinnosť tvrdenia a povinnosť dôkaznú). Povinnosť tvrdenia a dôkazná povinnosť postihuje obe strany sporu v konaní ovládanom prejednacou zásadou, t. j. v sporovom konaní, keďže nespĺnenie tejto povinnosti môže mať pre stranu nepriaznivý dôsledok v podobe nepriaznivého výsledku sporu. Okolnosť, že strana v sporovom konaní nesie nebezpečenstvo nepriaznivého výsledku procesu, sa označuje v procesnej teórii jeho procesnou zodpovednosťou. Navrhovanie dôkazov má priamu spojitosť s povinnosťou tvrdenia. Dôkazným bremenom je zodpovednosť strany za výsledok konania, ktorý závisí od zistení z navrhnutých alebo z vykonaných dôkazov. Zmysel uplatňovania dôkazného bremena spočíva v zabezpečení reálneho uplatnenia základného práva na súdnu ochranu aj v prípadoch, v ktorých sa vykonávajú všetky navrhnuté dôkazy, prípadne aj iné, než navrhnuté a súd napriek tomu nemá jednoznačný skutkový základ pre svoje rozhodnutie. V tomto prípade musí rozhodnúť v situácii dôkaznej núdze, ktorej dopad (neúspech v konaní) pričíta tej strane, na ktorej predovšetkým podľa predpisov hmotného práva leží dôkazné bremeno, t. j. zodpovednosť za preukázanie skutočností významných z hľadiska hmotného práva.

25. Zo žalobcom predloženej zmluvy o READY KONTE č. 12732022/5200 zo dňa 7.7.2011 ani zo zmluvy o poskytnutí povoleného debetného zostatku k READY kontu č. 12732022 zo dňa 2.12.2011 je nepochybné, že v nich nie sú uvedené žiadne individuálne dojednania ohľadom poplatkov označených už v odseku 16 s poukazom na prehľad poplatkov označených žalobcom v podaní zo dňa 29.3.2018 ako aj uvedených vo výpise z účtu žalovanej, a teda žalobca v konaní nepreukázal, že by žalovanú v čase zriadenia bežného účtu, povoleného prečerpania písomne vopred informoval o konkrétnych poplatkoch. V prípade spotrebiteľskej zmluvy, a v tomto prípade Zmluva o osobnom účte ako aj zmluva o povolenom prečerpaní posúdené ako spotrebiteľské zmluvy, žalobca si môže účtovať len poplatky, ktoré boli zmluvnými stranami v spotrebiteľskej zmluve individuálne dojednané, čo v danom prípade nemožno mať za splnené, ak uvedený nárok žalobca odvodzoval výlučne od priložených VOP a Informácie k Zmluve o READY Konte (na č.l. 17). Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že úroky pripisované na ľarchu účtu žalovanej (suma 404,20 Eur) neboli žalobcom špecifikované tak, aby bolo možné zistiť pri akej sadzbe a z akých konkrétnych súm za aké obdobie boli vyčíslené. Má za to, že v danom prípade žalobca nepreukázal jednak individuálne dojednanie (požadovaných) poplatkov, zároveň nepreukázal spôsob vyčíslenia úrokov ako aj spôsob vyčíslenia pôvodne žalovanej sumy. Vzhľadom na neunesenie dôkazného bremena ohľadom uvedeného, žalobca nepreukázal v konaní, že (zvyšná) uplatnená pohľadávka voči žalovanej je dôvodná, čo malo za následok, že uplatnený nárok žalobcu, bolo treba považovať za nepreukázaný. Ohľadom požiadavky na zapltenie žalovanej sumy teda neunesol v konaní dôkazné bremeno, pričom súd prvej inštancie rozhodol správne, ak žalobu ako nedôvodnú zamietol (vrátane žalovaných úrokov z omeškania, keďže bola dôvodne zamietnutá aj žalovaná istina).

26. Odvolací súd v danej veci považuje za potrebné ešte uviesť, že za platné zmluvné dojednanie nemožno považovať Obchodné podmienky, príp. Sazobník, jednostranne určované bankou, ktoré podmienky spotrebiteľ nebol schopný ovplyvniť. Nakoľko žiadne žalované poplatky neboli dojednané zákonom predpísaným spôsobom, nebol žalobca oprávnený účtovať na ľarchu osobného účtu zriadeného pre žalovanú akékoľvek poplatky. Poplatky neboli so žalovanou individuálne dojednané, niektoré majú sankčný charakter (poplatky za upomienky), veriteľ neposkytuje spotrebiteľovi skutočné protiplnenie a zároveň spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Žalobca je povinný pravdivo a úplne opísať rozhodujúce skutočnosti, pričom ich opísanie nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy (napr. výpisy z účtu). Strany majú v konaní povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť. Žalobca teda musí svoje uplatnené právo na zapltenie požadovanej peňažnej sumy odôvodniť skutkovými tvrdeniami. Súd nemôže na prospech žalobcu nahrádzať nedostatok jeho skutkových tvrdení tým, že bude vykonávať dokazovanie a z jeho výsledkov

odvodzovať skutkové tvrdenia o nárokoch žalobcu. Dokazovanie má slúžiť na preukazovanie skutkových tvrdení strán a nie na to, aby tieto skutkové tvrdenia boli z dokazovania zisťované.

27. S poukazom na vyššie uvedené, pokiaľ súd prvej inštancie rozsudkom žalobu II. výrokom zamietol, rozhodol vecne správne, a preto odvolací súd, po vysporiadaní sa s podstatnými tvrdeniami odvolateľa, s použitím § 387 CSP rozsudok v zamietnutej časti (II. výrok), vrátane správneho závislého výroku (III.) o náhrade trov konania (osobitne nenapadnutého odvolaním), potvrdil.

28. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Na ďalšiu argumentáciu odvolateľa, už nespôsobilú ovplyvniť posúdenie rozsudku súdu prvej inštancie v napadnutej časti, odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

29. V odvolacom konaní fakticky plne úspešnej žalovanej vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania (v zmysle § 255 ods. 1 § 256 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP), o ktorom v zmysle § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP musí aj bez návrhu rozhodnúť odvolací súd, keďže týmto rozhodnutím sa predmetné konanie končí. O výške náhrady trov konania v takom prípade v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

30. Z obsahu spisu vyplýva, že v danom prípade si žalovaná v odvolacom konaní náhradu trov konania neuplatnila, ani nevyčíslila a podľa obsahu spisu jej ani žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli.

31. Civilný sporový poriadok výslovne nerieši situáciu ak strana, ktorá na základe procesných ustanovení má nárok na náhradu trov konania, o náhradu trov zjavne neprejavila záujem, navyš podľa obsahu spisu jej v odvolacom konaní ani žiadne nevznikli.

32. Na daný prípad nie sú k dispozícii ani analogicky použiteľné ustanovenia CSP alebo iného zákona (analogia legis alebo juris). Odvolací súd preto s použitím Základných princípov čl. 4 ods. 2 CSP aplikoval na rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania princíp racionálneho zákonodarcu a o náhrade trov žalobcu rozhodol podľa fiktívnej normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom. Vychádzal pritom z pomyselnej normy, že ak si strana náhradu trov konania neuplatní, ani jej podľa obsahu spisu v konaní žiadne nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princípov CSP zakotvujúcich procesnú ekonomiu rozhodnúť priamo tak, že sa jej nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva. Rozhodnutie postupom najskôr podľa § 262 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania, za situácie, keď žalovanému žiadne trovy v konaní nevznikli, by bolo zjavne nielen nerozumné, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho sporu.

33. S ohľadom na uvedené odvolací súd žalovanej nárok voči žalobcovi na náhradu trov tohto odvolacieho konania nepriznal.

34. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Tento rozsudok nemožno napadnúť odvolaním.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).